

succulenta

Jrg. 2014 - 1

afdeling eindhoven

Februari 2014

afdelingsnieuws

Bestuur Succulenta Afdeling Eindhoven

Voorzitter:

Henk Damsma, Kanunnikensven 38, 5646 JE Eindhoven

 : 040 – 2113595

E-mail: henk.damsma@freeler.nl

Secretaris:

Monique van Vroenhoven, Lijntjemeet 4, 5683 LV Best

 : 0499 – 396562

E-mail: mvanvroenhoven@hotmail.com

Penningmeester:

Leo Neggers, Molvense Erven 101, 5672 HK Nuenen

 : 040 - 2831199

E-mail: l.neggers@onsnet.nu

jaarcontributie afdeling **€ 17,=** te voldoen via
gironummer van de afdeling **285318** en
t.n.v. **Penningmeester Succulenta afd. Eindhoven.**

Bibliothecaris:

Gerrit Roest, Lindestraat 17, 5541 EK Reusel

 : 0497 - 642884

E-mail: g.roest@wanadoo.nl

=====
Succulenta, afdeling Eindhoven komt elke 2^e maandag van de maand
om 20.00 uur bijeen in **Wijkgebouw De Hoeksteen** ,
Gerretsonlaan 1A, 5624 JL Eindhoven. **Telefoon:** 040-2372448.

Redactie Afdelingsnieuws:

Anita van de Wijdeven e-mail: anita.succulenta@live.nl

Ties van Kemenade e-mail: ties.vankemenade@onsmail.nl

VERGADER AGENDA 2014

13 januari	Reis door Peru	Roelof Salters
10 februari	Jaarvergadering	Leden
10 maart	4 weken Zuid Mexico (Crassulaceae !)	Mieke Geuens
14 april	Bloeitijd in ZW USA 2011	Henk Ruinaard
12 mei	Ruilavond, Beoordeling zaaiwedstrijd Met bijdrage Egidius Jansen	Iedereen
16 juni	moet nog ingevuld worden	
14 juli	vakantie	=====
11 aug	vakantie	=====
8 sept.	Gezamenlijke bijeenkomst 's Hertogenbosch	
13 oktober	Reisverslag Madagascar 2000 (baobab, Pachypodium + cultuur)	Peter van Dongen
10 november	Fotowedstrijd	Joh. Roijers

Verslagje Fair Groei en Bloei

Door Monique en Wil van Vroenhoven

Op 21 april jl. waren wij aanwezig op bovengenoemde fair met een aantal showplanten, planten voor de verkoop en wat zaailingen in verschillende stadia van hun groei.

We hadden een strategische plaats gekregen: iedereen die naar de binnenplaats wilde, moest bij ons langs komen. Daar stonden o.a. een paar plantenkwekers met heel aparte planten, een mandenvlechter en een wijnproeverij.

De bezoekers kwamen voornamelijk voor de bloemstukken, die de dag daarvoor waren gemaakt ter gelegenheid van de Zuid-Nederlandse Kampioenschappen Bloemschikken voor amateurs. Deze waren opgesteld in een ander gedeelte van de Groenschool. Er waren mooie stukken bij.

S'ochtends viel de belangstelling tegen, maar s'middags begon het drukker te worden. In totaal zijn er toch zo'n 500 personen geweest.

Er was genoeg interesse voor onze stand. We hebben leuke gesprekken gevoerd en wat plantjes verkocht. Maar ik vrees dat er geen nieuwe leden bij komen door deze zondag.

Ties en Bep namen het later op de dag van ons over en zij hebben alles weer opgeruimd en ingepakt.

De showplanten en planten voor de verkoop kwamen van Gerrit Roest.

Fotowedstrijd 2013

Door Anita van de Wijdeven

Op de verenigingsavond van november 2013 hielden we onze jaarlijkse fotowedstrijd. Joh. Roijers had de organisatie weer op zich genomen: 7 leden hadden elk 5 foto's ingezonden. Deze werden willekeurig vertoond op het grote scherm en alle aanwezigen konden elke foto beoordelen met een cijfer van één tot tien.

Op de verenigingsavond van januari maakte Joh. de winnaar bekend.

Zie hieronder de uitslagen:

Anita v.d.Wijdeven	1	126	136	118	121	118	619
Gerrit Roest	2	116	126	109	114	122	587
Henk Damsma	3	104	132	126	114	104	580
Monique van Vroenhoven	4	107	119	117	114	112	569
Kees van de Wittenboer	5	113	118	103	108	113	555
Wil van Vroenhoven	6	113	104	112	118	101	548
Chiel Kemper	7	88	98	99	96	96	477

De winnende Euphorbia foto wordt normaalgesproken als prijs in een fotolijstje overhandigd maar Joh. had nu iets anders bedacht: Een prachtige schets, door hem zelf gemaakt speciaal voor mij.

Diario: 4 semanas al sur de México

Onderstaande tekst is achtergrondinformatie voor de lezing van 10 maart!

In de herfst van 2012 hebben René Goris en Mieke Geuens een maand uitgetrokken om een paar van de zuidelijke staten van Mexico te bezoeken met als hoofddoel op zoek te gaan naar echeveria's.

Vanuit Mexico City startten ze met hun huurauto en via de staat Puebla ging het naar de vallei van Tehuacan. Onderweg wordt er af en toe halt gehouden, de ene keer voor een kleine mammillaria of echeveria, een volgende keer voor een vallei vol met grote zuilcactussen. Het verlanglijstje met te zoeken planten was lang en de ene plant was al moeilijker te vinden dan de andere. Op dit tijdstip waren de planten in de zuidelijke staten nog in groei en het landschap gaf een groene indruk met veel bloemen. Er werd al eens gestopt voor een bloeiende orchidee of een mooie tillandsia in bloei.

De tocht voerde hen langs onbekende wegen en deze hadden meer dan eens een verrassing in petto. Via Oaxaca naar Chiapas en dan terug langsheen de Stille Oceaan tot bijna in Acapulco. Daar was het lijstje met gevonden crassulaceae reeds behoorlijk lang: echeveria's, thompsonella's, kalanchoës en sedums, naast heel wat cactussen, zelfs een paar in bloei.

Via de staten Mexico en Guerrero gaat het naar Michoacan waar ze o.a. Backebergia militaris fotograferen. Ook in deze buurt hebben ze nog gegevens van echeveria's en andere planten maar hun zoektocht heeft niet altijd het gewenste resultaat.

In hun dagboek werd elke maal alles goed genoteerd en het is dan ook een heel boek geworden waarin we deze avond eens samen bladeren. Deze maal niet het verslag van een cactusexpeditie maar van een reis met heel veel soorten planten, waarvan ook vele in bloei stonden.

Te determineren plant 1e kwartaal 2014

Voorkomen: Zuid Amerika

Groei: enkelvoudig en bolvormig later enigszins cilindervormig.

Doorsnede tot ong.15cm.

Bloemdoorsnede 6cm en variabele bloemkleur.

Oplossingen sturen naar Wil van Vroenhoven.

mailadres: mvanvroenhoven@hotmail.com

Het kweken van planten in de oudheid

Vertaald uit: Plant propagation

van de American Horticultural society (editor Alan Toogood)

Vertaald door Ties van Kemenade (wordt vervolgd)

Het kweken en vermeerderen van planten door mensen is begonnen toen stammen hun nomadisch bestaan van jager verzamelaars opgaven om te gaan leven in gemeenschappen met een vaste verblijfplaats. Deze verandering vond voor het eerst plaats na de laatste ijstijd en markeerde het begin van wat men de moderne civilisatie noemt. Het wordt ook wel de "landbouw revolutie" genoemd, maar kan worden beschouwd als het resultaat van een opmerkelijke evolutie die leidde tot de ontwikkeling van tarwe voor broodtoepassingen. Dit biologisch wonder gebeurde ongeveer 10.000 jaar geleden in het Midden-Oosten en was het startpunt voor het ontstaan van landbouw (zie de invoeging aan het einde van dit artikel).

Oude samenlevingen overal in de wereld kweekten al langer een groot aantal gewassen, inclusief producten uit zaad met de kennis dat planten op natuurlijke wijze zaad verspreidden, waaruit nieuwe zaailingen ontstonden. In de Griekse en Romeinse tijd schreef bijvoorbeeld de dichter Vergilius al gedetailleerd over plantenvermeerdering. Olijfbomen, dadelpalmen en cipressen werden gekweekt uit zaad, maar ook koolsoorten, raap, sla en kruiden. Om de ontkieming te versnellen werden de zaden in melk of honing gedoopt. Geplante zaden werden beschermd met mica vellen of glazen potten.

De onderstaande muurschildering van Samedjem en zijn vrouw in de vallei van de edelen toont dat het zaaien van graanzaden in ploegvoren al werd beoefend in oud Egypte. Hier onder is een boomgaard afgebeeld van palmen en olijfbomen.

Geschiedenis van de ongeslachtelijke vermeerdering van planten:

Vermeerdering met stekken begon met het losmaken en herplanten van gewortelde uitlopers, hieruit ontstond weer de vermeerdering uit ongewortelde stekken. De Romeinen doopten de snijvlakken van stekken in ossenmest om wortelvorming te verbeteren. In het midden-oosten ontdekten kolonisten dat goede druiven-, olijven-, en vijgenplanten konden worden vermeerderd door de houten stammen in de grond te spitten.

Er zijn talloze bijbelse referenties naar vermeerdering van planten: De stok van Aaron had knoppen en bloesem en bracht vruchten voort. Numbers (17:8), en Aaron werd gekozen.

Enten was al gemeengoed in Griekenland, het Midden-oosten, Egypte en China rond 2000 voor Christus. De vroegste vorm van enten was vermoedelijk het aan elkaar laten groeien van takken van 2 verschillende planten, door bast weg te snijden, de takken tegen elkaar te positioneren en vervolgens met elkaar te laten vergroeien. Het enten van planten werd gebruikt om planten te vermeerderen die moeilijk uit een stek wortelden en om vroege vruchtvorming te verbeteren.

De Romeinen waren de eersten om ent-technieken te ontwikkelen waarbij een deel van een plant wordt afgesneden (de ent) en op een snijvlak van een onderstam van een andere plant wordt vastgemaakt om kracht (betere toevoer van water en mineralen) aan de ent te geven. Zij gebruikten een aantal verschillende ent-methoden waarbij zelfs meerdere enten op een enkele onderstam werden aangebracht. Ook gebruikten de Romeinen en de Chinezen een techniek waarbij een enkele knop werd geënt op een andere onderstam. Andere ongeslachtelijke vermeerde-ringsmethodes werden gebruikt door toepassing van voedsel-opslagorganen zoals bollen, knollen en rhizomen (wortel-stokken). Planten die vermeerderd werden op deze manier waren uien en knoflook (Middellandse zee gebied), suikerriet (tropisch Afrika), bananen (India en Indonesië), aardappels en ananas (Zuid-Amerika) en bamboe (Azië). Het wortelen van scheuten door ze door aarde te laten lopen (afleggers) werd nagebootst van wilde planten. De Romeinen pasten deze techniek toe voor het kweken van druiven-planten in de eerste eeuw voor Christus. Technieken voor het laten wortelen van scheuten in de lucht (= marcotteren: bijv. door het aanbrengen van een propje vochtige watten) werden waarschijnlijk in China 4000 jaar geleden al gebruikt; het wordt ook wel "Chinese layering" genoemd. Tegen het einde van

de eerste eeuw na Christus, werden plantenvermeerderingstechnieken veelvuldig gebruikt. In de eeuwen daarna werden die technieken geleidelijk verbeterd.

Invoeging: De evolutie van tarwe voor broodtoepassingen

De evolutie van tarwe voor broodtoepassingen is verlopen via de oorspronkelijke grassoort eenkoren (*Triticum mono-coccum*, een vruchtbare diploïd, met 2 sets chromosomen → $2n=14$), naar emmertarwe (*Triticum dicoccum*, een vruchtbare tetraploïd, dwz 4 sets chromosomen → $4n=28$), vervolgens naar spelt (*Triticum spelta*, een vruchtbare hexaploïde tarwe, dwz 6 sets chromosomen → $6n=42$) en uiteindelijk naar gewone tarwe (*Triticum Aestivum*, hexaploïd dus vruchtbaar). De broodtoepassing vraagt om gemakkelijker oogsten en hogere opbrengsten; grotere graankorrels dus.

Eenkoren werd gekruist met een wilde grassoort, daaruit ontstond een vruchtbare hybride genaamd emmergras, die gekweekt werd door de oude Grieken en Romeinen vanwege de hogere opbrengst. In een tweede fortuinlijk genetisch "ongelukje", waarbij emmergras werd gekruist met een andere wilde grassoort ontstond weer een nieuwe vruchtbare hybride genaamd "spelt". Spelt werd al in 7000 voor Christus verbouwd. Gewone tarwe is een veredeling vanuit spelt.

Eenkoren

Emmertarwe

Spelt

Gewone tarwe